

ค้นหาความหมายในเรื่องปรัมปรา (12)

โดย ศ.กิริติ บุญเจือ
มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น
ราชบัณฑิตสาขาปรัชญา

เทศกาลคาร์นิวัล

ภายในหนึ่งเดือนหลังเทศกาลวาเลนไทน์ มีเทศกาลยิ่งใหญ่อีกเทศกาลหนึ่งตามมา ซึ่งในบางประเทศ จัดเป็นงานใหญ่ระดับชาติ ถึงขนาดปิดถนนใจกลางเมืองเพื่อให้ขบวนรถแห่และผู้ชมขบวนรถแห่ได้สนุกสนานกันอย่างสุดเหวี่ยง ไม่แพ้ประเพณีสงกรานต์ของไทย เทศกาลที่จะกล่าวถึงนี้คือ เทศกาลคาร์นิวัล ซึ่งปีนี้ตกในวันที่ 24 กุมภาพันธ์ ปีหน้ายังไม่ทราบ ต้องรอให้องค์การศาสนาคริสต์คำนวณออกมาเสียก่อน

วันอีสเตอร์(Easter)เป็นวันสมโภชสำคัญของชาวคริสต์พอๆกับวันคริสต์มาส วันคริสต์มาสเป็นวันระลึกถึงการประสูติของพระเยซูตรงกับวันที่ 25 ธันวาคมเสมอ ส่วนวันอีสเตอร์จะต้องเป็นวันอาทิตย์หลังวันสิ้นพระชนม์ของพระเยซูซึ่งจะต้องเป็นวันศุกร์เสมอ ในปีนี้ตรงกับวันที่ 9 เมษายน ที่นี้นับถอยหลังมา 40 วัน ซึ่งจะตรงกับวันพุธทุกปี ปีนี้ตรงกับวันที่ 25 กุมภาพันธ์ เรียกว่าวันพุธรับเถ้า(Ash Wednesday) ชาวคริสต์ถือว่าเป็นวันเริ่มต้นถือพรต อย่างที่ชาวมุสลิมถือบวช และชาวพุทธถือเข้าพรรษา ความหมายสำหรับชาวคริสต์ก็คือว่า ในชีวิตประวัติของพระเยซู ก่อนที่จะทรงเริ่มประกาศคำสอน ได้เสด็จไปอยู่โดดเดี่ยวคนเดียวเป็นเวลา 40 วันเพื่อจำศีลและสวดมนต์ภาวนา ชาวคริสต์จึงถือเป็นประเพณีมาช้านานว่าช่วง 40 วันก่อนการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูจะต้องบำเพ็ญพรตและบำเพ็ญกิจกรรมเสียสละเป็นพิเศษเช่นการอดอาหารเครื่องดื่มที่ชอบเป็นครั้งคราว เพื่อออมทรัพย์ไปช่วยเหลือผู้ตกทุกข์ได้ยาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งงดรับประทานเนื้อสัตว์ทุกชนิด คงรับประทานเพียงเนื้อปลาและผัก คงจะเป็นเพราะสมัยก่อนเนื้อสัตว์มีราคาแพงกว่าสัตว์น้ำกระมัง ไหนๆจะต้องรับประทานเนื้อเป็นเวลาถึง 40 วัน ดังนั้น วันอังคารก่อนเริ่มเทศกาลถือพรต 40 วัน จึงนิยมจัดงานรื่นเริงและรับประทานเนื้อสัตว์ด้วยกันอย่างเต็มที่เสียก่อนจะบอกลา จึงเรียกวันอังคารดังกล่าวว่าวันบอกลาเนื้อ ภาษาละติน Carne แปลว่าเนื้อสัตว์ และ Vale แปลว่าลาก่อน ตรงกับ Good bye ในภาษาอังกฤษ แต่จริงๆแล้ว vale แปลว่าจงมีความสุขดี เหมือนสำนวนไทยว่า “อยู่ดีกินดี” เป็นสำนวนอวยพรให้มีสุขภาพดี นิยมพูดก่อนจะจากกันจึงแปลว่าลาก่อนได้ด้วย

อย่างไรก็ตามจุดเริ่มต้นของประเพณีนี้มีที่มาที่ไปของมัน เหมือนเทศกาลคริสต์มาส วาเลนไทน์ ฯลฯ อย่างวันคริสต์มาส เดิมเป็นวันฉลองสมโภชวันประสูติของสุริยเทพของชาวโรมัน เพราะวันนั้น(24 ธันวาคม) เป็นวันที่ดวงอาทิตย์หยุดโคจรห่างจากทวีปยุโรปและเริ่มเดินทางกลับมาสู่ยุโรป ปกติควรจะเป็นวันที่หนาวที่สุดและจะเริ่มอุ่นขึ้นทุกวัน ยกเว้นจะมีกระแสลมมาทำให้เปลี่ยนเป็นอย่างอื่น มาถึง 14 กุมภาพันธ์ อากาศจะอุ่นพอที่จะออกมาเล่นนอกบ้านได้และต้นไม้เริ่มผลิบานและดอก ผู้คนยังตัวอืดอืดอยู่แต่ในบ้านมานานตลอดฤดูหนาว ก็อยากจะออกมาสูดอากาศนอกบ้านเสียที จึงริบจัดเทศกาลวาเลนไทน์ขึ้น ออกนอกบ้านได้ยินเสียงนกร้องและจับคู่กันเป็นคู่ๆก็รู้สึกคลั่งคลอกอยากสนุกสนาน แต่ก็ยังไม่ถึงฤดูใบไม้ผลิจริง ต้องรออีกสัก 1 เดือนก็จะถึงฤดูใบไม้ผลิจริงๆ ต้นไม้มีใบและ/หรือดอกไม้เต็มต้น ทุ่งสะพรั่งด้วยดอกหญ้าเหมือนปทุมมาสีสดงดงาม ดูเหมือนกับธรรมชาติกลับคืนสู่ชีวิตใหม่ เกษตรกรเริ่มงานไถหว่านเพื่อเริ่มต้นชีวิตการเกษตรในรอบปีใหม่ เป็นสัญญาณ

ของสังคมเกษตรทั้งหลายจะต้องอยากขอเบี่ยงเบนให้พิทักษ์เกี่ยวพันการเพาะปลูกของตนให้ได้ผลอย่างดีที่สุด ซึ่ง
 อดไม่ได้ที่จะต้องเอาผลิตผลจากการเกษตรของตนมาถวายแก่เบี่ยงเบน แล้วก็นำเอามากินและเสพกันอย่างไม้อื่น
 ครั้นเข้าใจว่าการเกษตรคือการขยายพันธุ์และเพิ่มชีวิต ก็จะค่อยๆ ปั่นความเข้าใจเรื่องนี้ขึ้นเป็นเรื่องปรัมปรา
 เกี่ยวกับการตายของธรรมชาติในช่วงฤดูหนาวและการฟื้นชีพของธรรมชาติในฤดูใบไม้ผลิ เมื่อเข้าใจว่าการเกิดคือ
 การขยายพันธุ์โดยมีการเตรียมพันธุ์ที่พร้อมให้กำเนิดชีวิตใหม่ที่แข็งแรงสมบูรณ์ ก็จะมีการแห่แหนยกย่องผู้มี
 ศักยภาพที่จะให้กำเนิดแก่ชีวิตใหม่ อันได้แก่หญิงชายที่กำลังเจริญพันธุ์ พวกนี้จึงได้รับการยกย่องให้แสดง
 ศักยภาพเจริญพันธุ์ของตนได้อย่างเต็มที่ โดยถือว่าเป็นมงคลแก่งานในชั้นแรก แต่ต่อมาก็จะค่อยๆ เลิกไปทีละ
 น้อยๆ จนถึงขั้นอนาจารและผิดศีลธรรมโดยไม่รู้ตัว หรือรู้ตัวก็ปล่อยเลยตามเลย เพราะไม่มีอะไรจะยับยั้งข้อแก้ตัว
 ของผู้อยากเสพสุขทางเพศได้ นอกจากผู้มีอำนาจจะเห็นเป็นความเสื่อมและออกกฎหมายห้ามปรามอย่างสัมฤทธิ์
 ผล องค์การปกครองศาสนาคริสต์แก้ปัญหาโดยการประกาศให้เป็นวันสำคัญทางศาสนา มีเอกสารภาษาละตินย้อน
 ถึงศตวรรษที่ 10 สั่งให้วันสัปดาห์ต้นของมหาพรตเป็นสัปดาห์แห่งการสารภาพบาป(confessiones dandae sunt) จึง
 เรียกสัปดาห์นั้นว่าสัปดาห์สารภาพบาป(Shrove-tide) โดยเฉพาะวันอังคารก่อนวันพุธรับเถ้าในระหว่างสัปดาห์นั้น
 ได้ชื่อพิเศษว่าวันอังคารสารภาพบาป(Shrove Tuesday) เมื่อสารภาพบาปแล้วก็ให้เริ่มงดรับประทานเนื้อสัตว์บก
 และกระทำการกุศลต่างๆ ตามศรัทธาเรื่อยไปจนถึงเย็นวันศุกร์พระเยซูสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน ซึ่งจะมี
 พิธีกรรมพิเศษในโบสถ์เรียกว่า พิธีการรับทรมานของพระเยซู(Passion Ceremony) แต่คนไทยนิยมเรียกพิธีถอดพระ
 อนุสาวรีย์ที่ตามไหนๆ จะต้องงดรับประทานเนื้อสัตว์บกและต้องถือพรตเคร่งครัดต่อไปนานถึง 40 วัน แม้ผู้
 อยากรับปฏิบัติตามส่วนมากก็คิดว่า “ไหนๆ ก็ไหนๆ แล้ว ขอบปล่อยผีสักวันหนึ่งเถิด” จึงนิยมการจัดเลี้ยงรับประทาน
 เนื้อสัตว์บกกันเพียบ พร้อมกับความรื่นเริงทั้งหลายที่จะจัดสรรหาได้ จึงมีคำเรียกวันนั้นว่าวันอังคารรับประทานเนื้อ
 (ละติน Die Martis Carnis ฝรั่งเศส Mardi Gras อิตาลี Carnevale อังกฤษ Carnival เป็นต้น)

อีกความเห็นหนึ่งบอกว่าไม่ใช่อย่างนั้นทั้งหมด เพราะพบหลักฐานคำสั่งของสันตะปาป่านักบุญเกรกอรีที่
 7 (St.Gregory VII ครองอำนาจ 1073-85) ซึ่งเป็นนักดาราศาสตร์ จัดการกำหนดปฏิทินที่เราใช้เป็นปฏิทินสากลมา
 จนทุกวันนี้ และเป็นผู้วางระเบียบการจัดงานฉลองและเทศกาลต่างๆ ในคริสต์จักร ยังมีหลักฐานคำสั่งของท่านให้
 งดรับประทานเนื้อสัตว์บกตั้งแต่วันอาทิตย์ก่อนวันพุธรับเถ้า ท่านกำหนดชื่อวันอาทิตย์นั้นว่า Dominica ad carnes
 levandas เป็นภาษาละตินแปลว่าวันอาทิตย์เพื่องดเนื้อสัตว์บก ต่อมาเรียกรวบรวมเป็นวัน carnelevamen ภาษาละติน
 แปลว่า การสนุกกับเนื้อสัตว์บก ต่อมาค่อยๆ เปลี่ยนเป็น carnevale, carnevale และ carnival ในที่สุด

ความคิดเห็นที่สามรู้สึกจะคิดไกลมากแต่ก็น่าสนใจติดตาม คือมองไปไกลถึงยุคศึกษาคำบรรพ์ของอารยธรรม
 ทุกแห่งทั่วโลกว่า เมื่อเริ่มปักหลักทำการเพาะปลูกเป็นหลักแหล่ง สตรีเพศก็เป็นผู้ดูแลจัดระเบียบ
 และเตรียมทุกสิ่งทุกอย่างให้มีกินมิใช่ได้จนจบขบปีทุกๆ ปี บุษยเพศก็ได้แต่เที่ยวๆ เสรๆ แล้วก็ช่วยผลิตผลเมือง
 ใหม่ให้โดยไม่ต้องรับผิดชอบอะไรมากนัก เมื่อสตรีเพศเป็นบุคคลสำคัญรับผิดชอบในสังคม เจ้าแม่ก็พลอยเป็น
 ใหญ่เหนือเจ้าพ่อ เหมือนอย่างที่เรานับถือเจ้าแม่โพสพเหนือเจ้าทั้งหลายซึ่งล้วนแต่เป็นเจ้าพ่อนั้น เจ้าพ่อก็หน้าที
 รับผิดชอบก็เฉพาะเรื่องย่อยๆ สอนวิธีทำสุราเพราะตัวเองชอบดื่มและอยากดื่ม บุษยทั้งหลายก็ชอบดื่ม ก็พอดี

เหมือนขนมจีนผสมน้ำยา ต่างยกย่องกันและส่งเสริมกันและช่วยพร้อมใจกันดื่ม เหมือนการนับถือเทพดาเออนายเซิส (Dionysus) ของชาวกรีกและเทพแบคคัส(Bacchus)ของชาวโรมัน เป็นตัวอย่าง

ประเทศอียิปต์พัฒนาวัฒนธรรมได้เร็วกว่าชาติอื่นๆในโลก เจ้าแม่ธรณีอาเยสิส(Isis)เป็นใหญ่เหนือเจ้าพ่อโอซายริส(Osiris)แห่งข้าวสาลี เจ้าพ่อจะต้องตายไปทุกฤดูร้อนโดยถูกศัตรูสับเป็นท่อนๆ หว่านทิ้งลงแม่น้ำไนล์ ก็คงเหมือนแกลบหรือเปลือกข้าวถูกลมเป่าลงกระจายทั่วแม่น้ำไนล์ เจ้าแม่อาเยสิสจึงต้องพาบริวารลงเรือเที่ยวเก็บชิ้นส่วนศพของพระสวามีเอมารวบรวมไว้เพื่อจะได้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาใหม่เมื่อต้นฤดูฝน ณ เทศกาลฟื้นคืนชีพจึงมีการสมโภชใหญ่ระดับชาติ มีการแห่แห่นทางเรือโดยบริวารเจ้าแม่ ส่วนบริวารเจ้าพ่อก็คอยเชียร์อยู่บน 2 ฟังแม่น้ำแห่แห่นเสร็จแล้วก็กินเลี้ยงสนุกสนานเป็นการเอาฤกษ์ให้พืชพันธุ์ธัญญาหารและปศุสัตว์เจริญงอกงามและเจริญพันธุ์อุดมสมบูรณ์สูงสุดในปีนั้น

ชาวกรีกและโรมันต่างก็มีการนับถือและมีเทศกาลเฉลิมฉลองเจ้าแม่และเจ้าพ่อของตนอยู่แล้ว แต่ครั้งหนึ่งรู้จักวิธีแห่เรือของชาวอียิปต์ก็ชอบ จึงเอาพิธีแห่เรือของอียิปต์มาผนวกเข้ากับพิธีเฉลิมฉลองเจ้าแม่และเจ้าพ่อของตน แต่การแห่เรือในแม่น้ำลำคลองคงไม่สะดวกเหมือนในแม่น้ำไนล์ จึงดัดแปลงทำเรือติดล้อ เรียกเป็นภาษาละตินว่า currus navalis แปลว่ารถรูปเรือ เขียนเป็น curnaval และ carneval ในที่สุด เป็นการแห่เรือบนถนน โดยให้หญิงสาวลากและดันเรือล้อเลื่อน ส่วนชายหนุ่มและผู้สูงอายุทั้ง 2 เพศคอยเชียร์ริมถนน 2 ข้างทางขบวนแห่ เสร็จแล้วก็กินเลี้ยงสนุกสนานกันตามอัธยาศัยและอาจจะยิ่งกว่าชาวอียิปต์เสียอีก

ทหารโรมันนำเอาสิ่งขบถๆเหล่านี้ไปเผยแพร่ยังดินแดนต่างๆทั่วยุโรป ภาษาละตินจึงค่อยๆเขียนไปตามสำเนียงอนารยชนจนกลายเป็น carneval เว้นแต่ภาษาตระกูลเยอรมันที่ใช้คำ Fasnacht ซึ่งแปลว่า คืนบ้าๆ บอๆ (Night of Folly) คือสนุกสนานอย่างสุดเหวี่ยง

ในกรีซมีหลักฐานตั้งแต่ศตวรรษที่ 6 ก่อนคริสตกักราชว่ามีการแห่บนท้องถนนโดยสวมหน้ากากเพื่อให้สนุกสนานอย่างไม่ต้องอายต่อกัน รถที่บรรทุกรูปเจ้าพ่อดาเยอนายเซิสติดล้อทำรูปเหมือนเรือ

ในกรุงโรมมีหลักฐานว่ามีการแห่เจ้าแม่อาเยสิสของอียิปต์ตอนต้นฤดูใบไม้ผลิ บนเรือติดล้อเคลื่อนไปตามถนน

ในเยอรมนีมีการแห่เจ้าแม่ธรณีเฮร์ธา(Hertha) ในลักษณะเดียวกัน บางครั้งก็เอาคันไถใส่รถแห่แทนรูปเจ้าแม่ธรณี มีหลักฐานที่นักพรตรูปหนึ่งบันทึกไว้ในปี ค.ศ. 1133 ว่าได้มีการต่อเรือติดล้อในป่าตอนใต้ของเยอรมนี ครั้งได้ฤกษ์ก็ทำการแห่เรือออกไปจนถึงฮอลแลนด์ โดยมีคนคอยต้อนรับอยู่ 2 ข้างตลอดทางด้วยเสียงโห่ร้องและเต้นรำรื่นเริง ส่วนหญิงสาวในขบวนแห่ปิดเฉพาะท่อนบน เต้นรำอย่างเร่าร้อนไปรอบๆรถรูปเรือที่เคลื่อนไปอย่างช้าๆ บนเรือตั้งรูปเจ้าแม่หรือคันไถ มีหลักฐานในศตวรรษที่ 16 ว่า กรรมการเมืองอุล์ม(Ulm)ห้ามมิให้ขบวนแห่ดังกล่าวผ่านเมืองของตน มีหลักฐานในศตวรรษที่ 2 ค.ศ.ว่า สภาสูงโรมันก็เคยมีคำสั่งห้ามการเล่นที่เรียกว่า Bacchanalia หรือ Saturnalia หรือ Lupercalia ที่ผิดประเพณีอันดีงามของชาวโรมัน จนกว่าจะมีการปรับปรุงให้อยู่ในกรอบเสียก่อน มีความพยายามปรับตัวโดยปฏิบัติกิจกรรมที่มีความหมายและได้รับอนุญาตให้จัดงานสมโภชเพื่อเปลี่ยนบรรยากาศให้กับชีวิต อย่างเช่นจัดงานเลี้ยงโดยให้ทาสได้สนุกสนานและรับประทานอาหารในฐานะเดียวกับเจ้านาย มีการทำบุญจัดอาหารเลี้ยงญาติและวิญญาณของผู้ล่วงลับ จัดให้เยาวชนร้องเพลงเรียไรเอาเงิน

บริจาคมาลัยคนทั้งหมู่บ้าน เพื่อให้เกิดความร่วมมือจากทุกคนในหมู่บ้าน จึงมีการสร้างประเพณีถือแปลกๆ ขึ้นหลายอย่าง เช่น บ้านใดทำการเย็บปักถักร้อย ใ้จะจะไม่ออกไข่(ความหมายก็คือต้องการให้หยุดงานและเลิกงาน เพื่อพักผ่อนและรื่นเริงจริงๆสักวันหนึ่ง) ยิ่งเด่นรำแข่งขันเท่าไร ป่านปจะยาวมากเท่านั้น(เพื่อจะให้สนุกสนานให้เต็มที่) บางแห่งนิยมจุดไฟกองใหญ่ โดยหนุ่มๆมีหน้าที่หาฟางมาจากทุ่งกองสูงให้สูง แขนวตุ้กตาบนยอดกองฟาง ถือว่าเป็นการขจัดอำนาจมารร้าย (ที่แท้ก็เพื่อขจัดฟางจากทุ่งนาแทนการเผาฟางซึ่งทำให้ดินเสียและอาจจะลามลุกไหม้ไปทำลายป่า) บางแห่งเล่นหนักข้อ เอาแมวมัดเผาทั้งเป็นแทนตุ้กตาก็มี (ทำไมจึงเผาแมว ยังหาความหมายไม่ได้) บางแห่งก็ทำพิธีฝังตุ้กตาโดยสมมุติว่าเป็นเทพแบคคิซ(Bacchus) ต้องตายชั่วคราวเพื่อให้พืชพันธุ์ธัญญาหารอุดม ที่เมืองโคโลญนิยมถือไม้กวาดเล็กๆขณะแห่เจ้าแม่ธรณีถือว่าเป็นการป้องกันการรังควาญของผีร้าย บางแห่งในเยอรมนีมีคนถือกรรไกรใหญ่ทำด้วยไม้อยู่ในขบวนแห่ด้วย นำเชื่อว่าเพื่อขอให้ตัดคนแก่ได้มากๆนั่นเอง แต่บางคนก็ตีความว่าเพื่อขอฝน คริสตจักรคาทอลิกพยายามชักชวนให้แห่รูปพระแม่มารีแทนเจ้าแม่ธรณี และจัดอบายมุขทุกประเภทออกจากการแห่และงานรื่นเริงซึ่งก็ได้ผลบ้าง ไม่ได้ผลบ้าง ดังจะเกาะติดต่อไป

เหมือนอย่างทีนิทเซอร์(Nietzsche)ได้วิเคราะห์วัฒนธรรมกรีกว่ามีธาตุระเบียบแบบแผน(Apollonian element) กับธาตุอิทธิพล(Dionysian element) แม้จะเข้ากันไม่ได้ แต่ก็ถ่ายทอดเคียงบ่าเคียงไหล่กันเรื่อยมาตลอดประวัติศาสตร์ของอารยธรรมกรีก บัคทิน(Mikhail Bakhtin) ก็วิจารณ์วัฒนธรรมคริสเตียนในลักษณะเดียวกันว่ามีคริสตศาสนาเป็นธาตุระเบียบแบบแผน และมีอารมณ์สนุกสนานของชาวบ้านเป็นธาตุอิทธิพล ซึ่งแสดงออกเป็นเทศกาลต่างๆโดยเฉพาะอย่างยิ่งเทศกาลคาร์นิวัล แม้องค์การศาสนาจะพยายามดัดแปลงให้เป็นเรื่องของศาสนา แต่ก็ไม่สามารถเข้ามาควบคุมถึงขนาดจัดธาตุอิทธิพลที่ผิดระเบียบแบบแผนของศาสนาออกไปได้ทั้งหมด

ธาตุอิทธิพลของชาวตะวันตกสรุปได้ว่าได้รับถ่ายทอดรูปแบบมาจากการปฏิบัติของการแห่รั่มมีล้อของเจ้าแม่ธรณีของวัฒนธรรมกรีกโรมันก็จริง แต่แก่นของอารมณ์ถ่ายทอดมาจากการชอบเล่นตลกโง่ๆ(to play the fool) ของเผ่าพันธุ์เยอรมันเอง ทำให้ชอบจัดงานเทศกาลอะไรก็ได้ จะได้มีโอกาสลงคนไร้เดียงสา(Feast of the Innocents) โดยการให้คนอาสาเล่นตลกโง่ๆอย่างไร้เดียงสา โดยทำอะไรๆที่ตรงข้ามกับที่เป็นจริงในสังคม เพื่อจะเหน็บแนมสังคมไปด้วย อย่างเช่นคนจนทำตัวเป็นคนรวยและคนรวยต้องทำตัวเป็นคนจน สวมเสื้อเอาด้านในออก เจ้าต้องทำตัวเป็นไพร่และไพร่ต้องแสดงตัวเป็นเจ้า เอาเรื่องความศักดิ์สิทธิ์ของศาสนามาเล่นตลกกันอย่างไร้ประเพณีไทยไม่มีวันจะยอมได้ บางทีก็เล่นตลกกันแบบนี้ในโบสถ์โดยคณะนักบวชร่วมผสมโรงด้วย จนต้องออกกฎหมายห้ามกันอย่างจริงจัง ก็ยังไม่วายเอาออกมาเล่นกันนอกโบสถ์หรือที่ๆศาสนาไม่มีอำนาจห้ามปรามได้

องค์การศาสนาพยายามตะล่อมให้สนุกกันอย่างไม่ให้ผิดศีลธรรม เช่นส่งเสริมให้สวมหน้ากากแสดงลักษณะเด่นของตัวละครที่กำหนดอัตลักษณ์ไว้ตายตัว ผู้สวมหน้ากากจะต้องพยายามแสดงให้ตลกที่สุดตามบทบาทที่กำหนดโดยไม่ให้ผิดศีลธรรม อย่างเช่น แพนทาลูน(Pantaloone) รูปแบบของพ่อค้าร่ำรวยแต่ตระหนี่หวงเงินและเจ้าชู้ คุณหมอบเป็นรูปแบบของคนชอบโอ้อวดความสามารถเกินจริงเพื่อตมต้นเอาเงินไปกินเหล้า กัปตันเป็นรูปแบบของคนคุยโวแต่จริงๆแล้วจืดจางตาขาว ฮาร์เลอแวง(Harlequin)รูปแบบของบ้านนอกเข้ากรุง คอลอมบิน(Colombine)รูปแบบของสาวใช้เจ้าเล่ห์ ปีแอร์โรต์(Pierrot)จอมเป็น เป็นต้น การแห่แห่จะเล่นสนุกกันตลอด

วันอังคารต่อกลางคืน ทั้งกินทั้งดื่มกันเต็มทีจนถึงรุ่งเช้าวันพุธ ผู้ไปโบสถ์ก็ไปเพื่อเข้าพิธีรับเข้าเป็นการเริ่มถือพรต ใครไปไม่ไหวก็หลับไหลไม่ได้สติ ตื่นเมื่อไรจึงไปสารภาพบาปและเริ่มถือพรต

ประเทศบราซิลนิยมเล่นคาร์นิวัลกันเป็นพิเศษ เพราะมีคนรักสนุกรวมหัวกันตั้งโรงเรียนแซมบ้าในรูปแบบมูลนิธิ เพื่อเตรียมงานคาร์นิวัลกันตลอดปี มีหลายโรงเรียนประกวดประชันกัน ใครทำได้ดีก็จะได้รับเงินบริจาคมาก รัฐบาลก็สนับสนุนเพราะสามารถเรียกความสนใจจากนักท่องเที่ยวทำรายได้ให้กับประเทศ ทุกปีจึงมีอะไรใหม่ๆ ให้ชม และความตั้งใจที่ว่าฉลองกันให้เต็มอิ่มก่อนจะถือพรต 40 วันในที่สุดก็หลุดหายไปจากความสำนึกของนักแสดงเหล่านั้น คงเหลือแต่ชื่อคาร์นิวัล เทศกาลลาการกินเนื้อสัตว์บก ลาเพื่อกินและดื่มกันให้เต็มที่กว่าปกติ เพื่อกินและดื่มกันอย่างปกติต่อไปในวันรุ่งขึ้น จนถึงเทศกาลคาร์นิวัลในปีต่อไป องค์การศาสนาจะตำหนิอย่างไรก็ไม่ฟัง ส่วนผู้เข้าวัดเข้าวาาก็ไม่มีอะไรจะต้องลา เพราะผู้มีศัลเป็นปกติย่อมไม่ชอบเล่นกับไฟก่อนจะเลิกการเล่นไฟ